

Laat Iraanse studenten hier toch gewoon studeren

Het is raar om te denken dat elke Iraanse student met een spionageopdracht naar Nederland komt, menen **Iraanse wetenschappers.**

De brief die de ministers Plasterk (Onderwijs) en Verhagen (Buitenlandse Zaken) aan de universiteiten en hogescholen hebben gestuurd en waarin zij vragen om ‘waakzaamheid’ en ‘grote terughoudendheid’ bij het toelaten van Iraanse studenten, is stigmatiserend. De brief wekt de suggestie dat elke Iraanse student met een spionageopdracht Nederland binnenkomt (NRC Handelsblad, 2 januari).

Met deze maatregel lijken de bewindslieden te willen voldoen aan resolutie 1737 van de Veiligheidsraad, waarin de lidstaten worden opgedragen voorzichtig te zijn met het overbrengen van proliferatiegevoelige informatie naar Iran, informatie die zou kunnen leiden tot het vervaardigen dan wel verspreiden van kernwapens. Echter, aan de Nederlandse universiteiten wordt weliswaar nucleaire technologie gedoceerd, maar de elementaire kennis die een

Iraanse student in de collegezalen opdoet, is van weinig waarde voor het Iraanse nucleaire programma. Het betreft algemeen toegankelijke kennis die in de gemiddelde studieboeken en op Wikipedia aanwezig is, terwijl Iran al over een bijna operationele energiecentrale in Bushehr en een verrijkingsinstallatie in Natanz beschikt.

Van een andere orde is kennis en informatie over destructieve aspecten van kerntechnologie. Ook wij maken ons zorgen over de verspreiding van kernwapens en de technologie die daartoe bijdraagt. Het is dan ook verstandig om deze gevoelige informatie in Nederland adequaat af te schermen. Het mogelijke gevaar dat van dit type informatie uitgaat, laat zich niet beperken tot één nationaliteit.

Inmiddels worden Iraanse studenten aan de Universiteit Twente al gemeden, en de Universiteit van Amsterdam is studenten uit ‘exotische’ landen, bijvoorbeeld ook Colombia, vanwege het ‘vele werk’ dat toelating met zich meebrengt ‘liever kwijt dan rijk’ te zijn, zoals vorige week in *de Volkskrant* viel te lezen. De brief van Plasterk en Verhagen lijkt een legitimatie voor deze kortzichtige wereldvisie. Gelukkig hebben de TU Delft en de

Rijksuniversiteit Groningen een andere uitvoering gegeven aan dit beleid; structurele uitsluiting is daar niet aan de orde.

Wij zijn verontrust wat de gevolgen van deze brief kunnen zijn voor de jonge nieuwsgierige Iraniër die kennis wil maken met de rest van de wereld. Met het weigeren van Iraanse studenten aan de Nederlandse hoger onderwijsinstellingen wordt hun niet alleen het recht op persoonlijke ontwikkeling ontzegd, een hele bevolkingsgroep wordt in de beklagenbank gezet.

En wat te denken van de ruim 28.000 Iraanse Nederlanders van wie velen momenteel aan de hogescholen en universiteiten studeren, promoveren of anderszins werkzaam zijn?

In een rechtsstaat is men onschuldig tot het tegendeel bewezen is. Daar past derhalve geen maatregel gericht op uitsluiting vooraf van een bepaalde groep studenten uit een bepaald land.

Sanaz Allaie (onderzoeker TNO), Samrad Ghane (promovendus Uva), Ali Mesbah (promovendus TU Delft), Mobin Naser (student bedrijfskunde VU), Behnam Taebi (docent en promovendus TU Delft).